

styrelsen. Der kan altsaa føres en fuldstændig betryggende Kontrol hermed, og ingen har Midler til at kontrolere den Afstemning, der her er foregaaet. Der er kun en Ting, der i Virkeligheden kan indvendes mod denne meget simple Fremgangsmaade, og det er nemlig den, at der, naar Valgbestyrelsen samler Kasserne sammen og fordeler dem i de forskellige Værelser til Optælling, med eller uden Forsæt kan ske en Sammenblanding af disse Kort med Nummere, som ere nedlagt i Kasserne. Men det vil sikkert ikke være noget, der vil ske i Praksis, i Særdeleshed, naar det foreskrives, at hver enkelt Kandidats Kasse, bringes hen i et særligt Værelse, og Stemmerne optælles der. Derhos bestaar Valgbestyrelsen jo af flere end eet Medlem. Man vil altsaa i Forvejen vide, hvor mange Vælgere der har stemt; det følger af Afstrøgningen eller hvilke andre Bemærkninger man vil gøre paa Valglisten. Man vil vide, hvor mange Kort der er udleveret, og bagefter se efter, hvilke Nummere, Valgbestyrelsen har tilbage. Resultatet af Optællingen af disse Kort giver de manglende Nummere, og man vil yderligere kunne se efter, hvilke det er. Man har saaledes en fuldstændig betryggende Kontrol mod, at ikke andre Kort med Nummere ere brugte, end dem Valgbestyrelsen har udstedt. Hemmeligheden forekommer sig at være fuldstændig effektiv. (Afbrydelse.) Det er ganske umuligt at se, hvorledes hver enkelt Vælger har stemt.

Men for saa vidt man skulde ønske at gaa videre med det foreliggende Forslag, vil jeg tillade mig at henstille, at der ikke i sidste Stykke af § 15 gøres det Brud paa Hemmeligheden, som der her er foreskrevet. Maaske jeg i Anledning af en Bemærkning om, at man kan kontrollere, hvorledes der er stemt, maa sige, at det er ganske umuligt, naar dette Kort med det paaskrevne Tal forud er indlagt i en Konvolut, og denne Konvolut med det indlagte Kort nedlægges i Kassen. Det er da ganske umuligt at kontrollere saavel for Valgbestyrelsen som for en hver som helst anden, hvorledes der er stemt. Hemmeligheden er absolut.

S. Olsen: Jeg vil benytte Lejligheden til at bringe Forslagsstillerne min Tak, fordi de have optaget Forslaget paa den Maade, som sket er. Maa jeg føje til, at for saa vidt dette ikke var sket, vilde det Parti, hvortil jeg hører, have indbragt det. Dette var allerede besluttet af os, da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne her i

Salen udtalte, at Indbringelsen vilde finde Sted netop samme Dag, som vi havde vedtaget. Saa fandt vi, at det var mere i Overensstemmelse med, hvad der vilde være rigtigt, at lade være at indbringe det. Jeg ønsker dog at gøre et Par Bemærkninger. Den ærede Ordfører sagde nemlig, at der var en Tid, da dette Forslag nærmest kunde siges at gavne det Parti eller tilfredsstille en Trang, som var gældende i det Parti, hvortil han hører; nu var dette derimod ikke Tilfældet. Den ærede Medlem var ikke desto mindre en varm Tilhænger af Forslaget, da det imødekommer et Retfærdighedskrav. Den ærede Ordførers Anskuelse er dog vistnok kun tilnærmelsesvis rigtig. Jeg har den Overbevisning, at det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, altsaa Venstre, ikke kan siges at være kommet ud over alle Vanskeligheder her i Landet, der flyde af den almindelige aabne Afstemning, som vi hidtil have haft, og ved hvilken der lægges adskillige Vælgere Hindringer i Vejen, idet der lægges Pression paa dem forinden Valget. Dette er noget, som vel ikke kan afskaffes ved en Lov, men efter Valget udøves der jo i Virkeligheden ligeledes et Pres paa adskillige Vælgere blandt andet ved, at adskillige afskediges fra den Plads, hvor de arbejde. Selv om dette sidste maaske er sket i noget mindre Omfang efter de sidste Valg end tidligere, har man dog ingen som helst Garanti for, at dette ikke ad Aare muligvis vil kunne gentage sig maaske endog i større Omfang. Man ved jo slet ikke, hvorledes det kan gaa. Ganske vist mener man, at Reaktionen her i Landet ikke har den Magt som tidligere, men jeg ser anderledes herpaa. Mig forekommer det, at Reaktionen har ret stor Magt endnu, og hvem ved, om ikke den Tid skulde kunne komme igen, da der atter gøres Brug af den Slags Boykotting, som man tidligere har kendt, over for de Vælgere, der have stemt efter deres Overbevisning.

Det glæder mig at høre, at den ærede Indenrigsminister vedblivende er en Ven af Lovforslaget, men Glæden blev noget forringet, da jeg hørte ham omtale de offentlige Valgmøder paa den Maade, som han gjorde. Det er vel ikke i Almindelighed Pøbel, der kommer til de offentlige Valgmøder, men det behøver jo dog ikke at være Vælgere, der vise en mindre korrekt Optræden, i Reglen er det vel heller slet ikke Vælgere. Jeg tror, at de offentlige Valgmøder have stor Betydning, selv om hver enkelt her i Folketinget og ogsaa